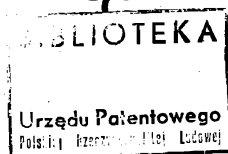

CIId 13/08

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 48098

Kl. 23 e, 1
Kl. internat. C 11 d

Instytut Chemii Ogólnej*)

Warszawa, Polska

Sposób perfumowania mydeł substancjami o zapachu różanym

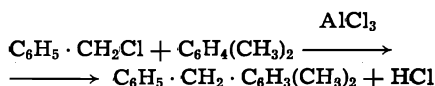
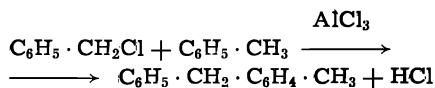
Patent trwa od dnia 22 grudnia 1962 r.

Wynalazek dotyczy sposobu perfumowania mydeł w celu nadania im zapachu różanego.

Dotychczas do nadawania mydlom zapachu różanego stosowano najczęściej takie substancje jak: dwufenylometan i eter dwufenylowy. Jednakże stosowanie eteru dwufenylowego jako substancji zapachowej jest niedogodne z uwagi na jego ostry zapach. Zapach dwufenylometanu jest łagodniejszy i przyjemniejszy, natomiast związek ten jest dość lotny, wskutek czego mydła perfumowane dwufenylometanem tracą szybko zapach różany. Ponadto dwufenylometan otrzymywany zazwyczaj w reakcji Friedela-Craftsa z chlorku benzylu i benzenu, uzyskiwany jest z małą wydajnością (do 50%), ponieważ tworzący się dwufenylometan ulega dalszej reakcji z chlorkiem benzylu dając dwubenzylometan,

który nie znajduje zastosowania jako substancja zapachowa w przemyśle mydlarskim.

Stwierdzono, że można uniknąć wymienionych niedogodności, jeśli do perfumowania mydeł zamiast eteru dwufenylowego lub dwufenylometanu zastosuje się fenyloparatoluilometan lub izomeryczne dwumetylofenylo-fenylometany, a zwłaszcza 3,5-dwumetylofenylo-fenylometan w ilości do 2% w stosunku do masy mydła. Substancje te można otrzymać w reakcji Friedela-Craftsa działając chlorkiem benzylu na toluen lub ksylen techniczny według następujących równań:

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są: doc. inż. Włodzimierz Daniewski, mgr inż. Janusz Goncikowski, mgr inż. Teresa Strojny i Ludwik Jurzak.

Fenyloparatoluilometan i dwumetylofenylo-fenylometany znacznie trudniej reagują z chlor-

kiem benzylu niż dwufenylometan i dlatego otrzymuje się je z większą wydajnością (90%). Poza tym fenyloparatoluilometan jest mniej lotny i dzięki temu bardziej trwały w mydle.

Stwierdzono również, że można uzyskać dobre właściwości utrwalające zapach w mydle i poprawić wydajność otrzymywania substancji zapachowych, jeśli zastosuje się surowy produkt reakcji Friedela-Craftsa, bez wyodrębniania fenyloparatoluilometanu lub izomerycznych dwumetylofenylo-fenylometanów jedynie po odpędzeniu przedgonu.

Przykład. Do 1 kg toluenu dodaje się 10 kg bezwodnego chlorku glinowego i chłodząc dodaje się 0,5 kg technicznego chlorku benzylu 90%-owego w ciągu 1 godziny, po czym pozostawia się mieszaninę reakcyjną na przeciąg 1 godziny i następnie wylewa do wody z lodem. Po rozdzieleniu warstw i przemyciu warstwy

węglowodorowej poddaje się ją destylacji frakcyjnej otrzymując 0,5 kg zwrotnego toluenu i 0,6 kg fenyloparatoluilometanu o temperaturze wrzenia 145°C i pod ciśnieniem 10 mm Hg. Otrzymany fenyloparatoluilometan wprowadza się do 30—60 kg masy mydlarskiej uzyskując mydło o trwałym zapachu różanym.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób perfumowania mydeł substancjami o zapachu różanym znamienny tym, że do mydła wprowadza się jako główne substancje zapachowe fenyloparatoluilometan lub izomery dwumetylofenylo-fenylometanu w ilości do 2% w stosunku do masy mydlanej, przy czym wprowadza się je w postaci czystej lub w postaci surowego produktu reakcji Friedela-Craftsa jedynie po uprzednim odpędzeniu przedgonu.

Instytut Chemii Ogólnej

